

מצריים להשאירם שם אחרי הפינוי? הכל ידעו כי זוהי מישאלה שאין לה שמץ של סיכוי להתקבל, וכך גם אמר אל-סאדאת למתיישבים שם, באדיבות רבה. האם רצה בגין להשיג רשות להשתמש בשדה עציון אחרי החזרתו למצרים? לא היה צורך בכך, כי רשות זו מובטחת בחוזה השלום.

אם כן, מה היתה מטרת התרגיל? הדבר היה ברור לגמרי במקום: הוא נועד ליצור "אירוע תיקשורתי" אירוע אשר ייראה בטלוויזיה, יישמע ברדיו ויירפיע בכותרות הראשיות של העיתונים בישראל, במצריים ובעולם.

מאחורי

וילון לבן

אחר העיתונאים שליוו את בגין ולא ידע לשם מה, דויד לנדאו מג'רוסלם פוטט, העז לבטא את הדברים בגין לוי. בדיווח ציני שם את הדגש על האופי התקשורתי של המיפגש, שגבל בסאטירה:

● אחרי שאל-סאדאת הגיע לאופירה, עלו שני המנהיגים מייד למסוק לשם סיור — כשלא היה להם מה לסייר. המטרה היחידה של הטיסה היתה לאפשר לעיתונאים להגיע משדה-התעופה אל מקומו של האירוע הבא, מלון מארינה, להתארגן שם ולהציב את מצלמותיהם, לפני ששני האישים הגיעו לשם.

● הצלמים לא הוכנסו לאולם-הדיון, נים, קבוצות-קבוצות, כמקובל. שני האישים יצאו אליהם, כדי שהצלמים יוכלו לצלמם בנחת. היה ברור כי הצילומים חשובים הרבה יותר מאשר השיחות עצמן. אל-סאדאת ובגין ישבו בחוף, במירפסת, והעמידו פנים כאילו הם מנהלים שיחה כלשהי, לעיני 300 עיתונאים.

● בסוף היום, אחרי מסיבת-עיתונאים משותפת שבה לא נאמר דבר, הודיע דויד בר ישראלי כי שני המנהיגים ילכו "אל מאחורי הווילון הלבן ההוא" ויחכו שם עד שהעיתונאים יגיעו למסלול שדה-התעופה כדי להנציח את טכסה-הפרידה. כאשר כל המצלמות והמיקרופונים היו מוצבים במקום, הופיעו המנהיגים לטכס.

מחיר כבד

מאוד

אם כן, מה היה עניינו של אל-סאדאת באירוע השתלטותו היחידה היא לעזור למנחם בגין להיבחר מחדש כראש הממשלה?

התשובה- היתה בולטת וחד-משמעית: לקבל בחזרה את צפון-סיני. נשיא-מצרים הגיע למסקנה כי בגין יוכל לעשות

לבס אל הים: סאדאת ובגין בשיחת חולין לשם צילום

זאת, בעוד שאין לבטוח בשימעות פרס בעניין חיוני זה. הוא גם השתכנע כי בגין ינצח במילא (העולם הזה 2283), ועל כן החליט שכדאי לפייס אותו. וגם אם יפסיד בגין בבחירות — מוטב שכראש-האופור יזציה יעזור בגין לפינוי-סיני ולא יחבל בו. תמורת סיכוי זה היה אל-סאדאת מוכן לשלם מחיר כבד מאוד. כל תחנות-השידור הערביות בישרו בהרחבה, ובשימחה-לאיד על הודעותיו של אל-סאדאת באופירה — שטח שהוא כבוס בידי ישראל — שבהן הוא הטיל את האשמה הבילעדית למשבר הלבנוני על סוריה וטיהר את בגין. הש"בוע היה אנוור אל-סאדאת מבודד יותר בעולם הערבי מכפי שהיה אי פעם, ונחר שב כבוגד באחיו הערביים יותר מכפי שנחשב אי פעם.

כיום בין מצריים ובין העולם הערבי כולו, כמה זמן יכולה מצריים להישאר במצב כזה? הרמז הברור: אחרי החזרת סיני תצטרך מצריים למחר ולתקן את המצב. מה יהיה אז גורל היחסים בין ישראל ומצריים?

כעבור ארבעה ימים, כאשר נודע על הפצצת הכור הגרעיני העיראקי בידי צה"ל, הפך מעמדו של אל-סאדאת קשה שיבער תיים. הכל חשדו בו בשותפות למזימה. אם מחשבה זו הטרדה את בגין, הוא לא גילה זאת. באופירה הוא זרח מאושר. ובצדק: לא יכול היה להיות סיוע חזק יותר לסיכוייו לנחול ניצחון ביום-הבחירות מאשר אישור זה מטעם אנוור אל-סאדאת שמנהיג הליכוד הוא איש-שלום, מדינאי ושותף רצוי, למרות שהוא שולל החזרת שטח כלשהו מן הגדה והרצועה, ודוגל במילהמת חורמה באש"ף ובסיפוח הגולן לישראל.

בין כידונים וחיוכים

יחפות בחוף: חסיה בגין ודינה סאדאת (מחזיקה בסנדליה)